



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati mortalis Libri Qvinq[ve]

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

VIII. Homo scelere coopertus propterea Deum flagitiorum suorum  
auctorem facit, quòd illorum differat vltionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

sed ala volaturi; habent enim & aves pennarum suarum sarcinas portant illas in terra, portantur ab illis in caelo. Si id non credis, adheret tibi sedes iniquitatis; si credis, & non servas tamen, scito onus Diaboli infinitis partibus gravius esse; minimus enim digitus grossior est dorso patris (Dei). Ille posuit, iudicio tuo perverso, iugum tuum; hic addit super iugum tuum; ille cecidit te flagellis, hic cadit scorpionibus in saeculorum saecula.

## CAPVT VIII.

Homo scelere coopertus propterea Deus flagitiorum suorum authorem facit, quod illorum differat ultionem.

**F**ALSUM sumit, & concludit  
 Falsum sumit; poena enim & supplicio Deus in hac eitam vita peccatores afficit; vnde etiam tanta rerum omnium igno-



tantia? vnde Cimmeriæ tenebræ? vnde tanta ad malum propensio, tanta rationis & appetitus inferioris perturbatio? vnde imperij, & regnorum euersiones? vnde magistri mendaces, introducetes sectas perditionis, sibi que introducetes celebrem perditionem? vnde ij, per quos via veritatis blasphematur, religio deformatur, Ecclesiæ vnitas scinditur? vnde tot, tamque graua peccata? Mundus pænarum miseriarumque oceanus est, & impius conqueritur peccata in præsens à Deo non puniri, eorumque ideo authorem esse. O stupor! O talpa! Obijciet fortè de omnibus & singulis à Deo sumendas esse pœnas, easque propriè dictas, & cõfestim quoque si in Societatem culpæ trahi nolit; falsum concludit, Deo siquidẽ rationes suppetunt, quibus,



bus, si impius velit, peccata vitare possit. Eas ordine persequemur: Patientia in primis Dei, ut & bonitas ac misericordia illius, qua cum impius insimulat, eiusmodi est, ut licet aliqui, culpa suâ, illa abutantur; alij tamen ad cor menteq; redire, peccandi; consuetudinem abrumpere possint; & verò plurimi etiam redierunt, peccareq; desuerunt; prius ostendit Diuus Paulus his

*Rom. 2. 4.* verbis: *Ignoras quod patientia Dei ad pœnitentiam te adducit; secundum autem duritiam tuam, & impœnitens cor thesaurizas tibi iram in die iræ.* Posterius vel exemplum D. Aug. ut alia præteream, clare ostendit. Huc etiam illud pertinet, *an diuitias bonitatis eius, & patientiæ, & longanimitatis eius contemnis.* Videns deinde Deus atrocitatem pœnarum inferni, æternamque damnationem

nem,  
tation  
luc ho  
admiss  
cat Va  
des, qui  
consider  
tuas, h  
fideras  
ternum  
gravis  
tim nō  
nus tua  
sua præ  
pium  
tum te  
definit  
cet ant  
meritu  
men n  
Moyses  
completa  
rum usq  
non succ



nem, quæ omnem superat cogitationem, meritò non statim illic hominem, post peccatum admissum detrudit. Id significat Vates regius, cum sic ait: *Vi. ps. 10. 14. des, quoniam tu dolorem & laborem consideras, ut tradas eos in manus tuas, hoc est, Tu Domine consideras laborem & dolorem æternum, quantus sit quamque grauis, & ideo peccatores statim nõ tradis puniendos in manus tuas. Deinde Deus æterna sua prædestinatione decreuit impium expectare vsque ad certum tempus, mensuram scilicet definitam peccatorum: Et licet antequam eò perueniat, cõmeritus sit inferni pœnas, eas tamen non irrogat, vt indicat Moyses his verbis: *Nec dum enim Gen. 15. 16. completæ sunt iniquitates Amorrhæorum vsq; ad præsens tempus, ideo modo non succidam eos, sed cum completæ fue-**



fuerint succidentur. Qua in re im-  
pio cōtingit, quod vasi fictili va-  
cuo aquis innatanti, cūm vacu-  
um est, vel semiplenum, ab aqua  
non absorbetur, sed supernat,  
& jam huc, jam illuc fertur, tan-  
dem impletur, & tanquam lapis  
in ima fertur. Quo allusit Iob

**Cap. 20. 23.** his verbis: *Vinam impleatur ven-  
ter eius, ut immittat in eum iram fu-  
roris sui, & pluat super illum bellum  
suum.* Atque hoc Iudæis Christus

**Mat. 23. 32** ipse insinuat, cūm sic ait: *Et vos  
implete mensuram Patrum vestrorū  
ultra quam Deus non differt vlti-  
tionem, sed profert continuū  
sententiam.* Ad hæc Deus indul-  
gentiā & lenitate hac suā omni-  
potentiam suam magis, quā ex  
mundi creatione declarat. *Vn-  
de Ecclesia: Deus, qui omnipotentiam  
tuam parcendo maximè & misere-  
rando manifestas, &c.* Vno verbo  
mundi machinam condidit, vo-

cani



ans ea quæ non sunt, tanquam  
ea quæ sunt, quod permirum est,  
mirabilior tamen magis est eius  
patientia, qua se continet, ne ad  
ultionem scelerum statim pro-  
cedat. Pessimum est hominem  
peccare, optimum Dominum  
esse longanimum. Longanimita-  
tem autem hanc suam & tardi-  
tatem compensabit, adeoque  
peccator non habet quo effera-  
tur & insolescat: maxima duris-  
simaque ultio diuina est ultionis  
mora. Deus item hac sua patien-  
tia & longanimitate ostendit  
rerum se omnium providentiã  
habere, sæculumque aliud su-  
peresse, in quo boni præmiis af-  
ficientur, mali supplicijs æternis  
mactabuntur. Ultio rursus  
propterea differtur, vt impius  
tempus habeat & spatium resi-  
piscentiæ, conuertique postli-  
minio possit ad Dominum; *Vul- Ps. 33. 17.*



18. f. 33. 17. *tus quidem Domini est super facientes mala, ut perdat de terra memoriam eorum, sed priusquam iustitiam ultionem respicit, in bonum respicit eius misericordia, ut eos conuertat. His postremo accedit quod ea re Deus exemplum homini præbet, ut similiter ipse faciat, patienter & longanimiter inimicos suos tolerando. Si hæc quæ in medium breuiter protulimus, impio non satisfaciunt, sacrilegæ eum insanix esse demonstrant, permittuntque ut Chius Dominum, quod in pro- uerbio est, emat, Vriæque similes litteras accipiat.*

## CAPVT IX.

*Sceleratus suæ improbitatis causam, idcirco in Deum refert, quia malos interdum in hac vita flagellat.*